

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. K.**, nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6, č.ev. ČAK 15 798
proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. září 2021 č.j. MD-28020/2021-160/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2021, č. j. MD-28020/2021-160/4 (dále jen „napadené

rozhodnutí”), jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 23. 3. 2021, č. j. MHMP 379526/2021/Ben (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) nezajistil, aby dne 21. 11. 2020 ve 21:30 hodin v Praze, Bělohorské ulici (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 601618, směr Bílá Hora), byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Dosud nezjištěný řidič dne 21. 11. 2020 ve 21:30 hodin v Praze, Bělohorské ulici (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 601618, směr Bílá Hora), jel s motorovým vozidlem tovární značky BMW, registrační značky X, rychlostí 96 km/h (po odečtení odpovídající možné odchylky měřicího zařízení) v místě, kde je obecnou úpravou pravidel provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h [tj. že dosud nezjištěný řidič spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a to porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona].
3. Výše popsaným jednáním se tedy žalobce podle správního orgánu prvního stupně dopustil přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích porušením ustanovení § 10 odst. 3 uvedeného zákona, za což mu byla ve smyslu ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích za použití ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit správnímu orgánu prvního stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Podstatný obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že nebylo prokázáno splnění podmínky automatizovaného měření dle ustanovení § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), a že v této souvislosti nebyly řádně a přesvědčivě vypořádány jeho odvolací námitky. Zároveň bylo podle žalobce rozhodováno na základě utajovaných důkazů, konkrétně internetových stránek, které nebyly k důkazu provedeny, jejich obsah nebyl zachycen ve správním spisu a žalobci nebylo ani umožněno se s nimi seznámit či se k nim vyjádřit.
5. Dále žalobce podotkl, že neprokázání splnění této výše uvedené podmínky namítal již v podaném odvolání. Odkaz správního orgánu prvního stupně na článek na serveru autosalon.tv totiž podle něj nebyl dostatečný, neboť se jevílo, že tento bulvárně laděný článek je výsledkem investigativní činnosti a nikoliv věrohodnou a oficiálně zveřejněnou informací. Nadto je dle názoru žalobce uvedený server veřejnosti neznámý a není mu ani jasné, proč by měl oficiální informaci, k jejímuž zveřejnění je povinna obecní policie, hledat právě na tomto serveru, když na něj nevede jediný odkaz z internetových stránek obecní policie.
6. Ohledně toho, že žalovaný rozhodoval na základě internetových stránek, které neprovedl k důkazu a jejich obsah ani nebyl zachycen ve správním spisu, poté žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 1 As 151/2021-36. Blíže uvedl, že způsob, kterým žalovaný vypořádal odvolací námitku, není

přezkoumatelný, neboť není možné, aby rozhodoval na základě důkazů, které nejsou obsaženy ve správním spisu. Ze správního spisu podle něj také není vůbec zřejmé, co se na odkazovaných internetových stránkách nachází či nenachází.

7. Dále žalobce k vytykané vadě, že nebyl seznámen s podkladem rozhodnutí v podobě odkazovaných internetových stránek a nemohl se k němu vyjádřit, poukázal na ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a rozvedl, že žalovaný porušil zásadní právo obviněného v přestupkovém řízení být seznámen s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Tohoto práva by přitom jistě využil a namítal by např. nevhodnost způsobu uveřejnění informace a odlišnost obsahu internetových stránek ke dni spáchání přestupku. Pochybnost poté dle jeho názoru přetrvává i o tom, zda veřejnost skutečně byla o zřízení daného automatického prostředku informována či nikoliv.
8. Odkaz žalovaného na rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2021, č. j. 20 A 17/2021-35, označil žalobce za nepřiléhavý, neboť pojednává o situaci, kdy v průběhu přestupkového řízení nedocházelo ke zpochybňování obsahu či funkčnosti internetových stránek, což nebyl tento případ. K argumentu žalovaného, že předmětná námitka je typizovaná a opakovaně vznášená, žalobce konstatoval, že setkává-li se žalovaný s touto námitkou od více účastníků, bylo by možné očekávat, že bude disponovat příslušnými důkazy a automaticky je zakládat do spisů.
9. Dále žalobce v podané žalobě tvrdil, že bylo nezákonně rozhodnuto v nepřítomnosti jeho zástupce, který se omluvil z ústního jednání pro onemocnění nemocí COVID-19 a tuto skutečnost doložil SMS zprávou o pozitivním testu na přítomnost viru SARS-CoV-2. Dle názoru žalobce však bylo zásadní procesní chybou, pokud správní orgány omluvu jeho zástupce neakceptovaly.
10. Posouzení důvodnosti omluvy nemůže být podle žalobce svévolné a pro účastníky řízení šikanózní. Tento šikanózní postup poté spatřoval v tom, že správní orgány se dožadovaly něčeho objektivně nemožného a kladly žalobci k tíži, že jeho zástupce nepředložil něco, co nebylo možné předložit. Žalobce podotkl, že jeho zástupce onemocněl nemocí COVID-19 na přelomu zimy a jara 2021, kdy platila přísná omezení a nemocnice byly přetížené. Jiné potvrzení o výsledku svého testu než zmíněnou SMS zprávou, neobdržel. Nadto však označil i laboratoř, která testování provedla, a správnímu orgánu prvního stupně sdělil rovněž jméno a telefonní číslo ošetřující lékařky obeznámené s jeho zdravotním stavem. Pravdivost omluvy tak správní orgán mohl v reálném čase ověřit. Dále žalobce podotkl, že jeho zástupce předložil též rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, a to bezprostředně poté, kdy mu bylo doručeno. Není tak zřejmé, co měl zástupce žalobce učinit jinak.
11. Žalobce tedy shrnul, že za situace, kdy jeho zástupce nemohl omluvu doložit jinak, a naopak správní orgán prvního stupně ji mohl ověřit, bylo na místě tuto omluvu uznat. Existoval podle něj totiž objektivní důvod, pro který se jeho zástupce nemohl k jednání dostavit, a tento důvod byl doložen přesně tak, jak bylo reálně možné jej doložit. Navíc žalobce podotkl, že správní orgán prvního stupně ho o nedostatečnosti omluvy ani nevyrozuměl. Neakceptování omluvy tak označil za nezákonný postup.
12. Následně žalobce vyjádřil nesouhlas s vyvěšením svých osobních údajů a osobních údajů svého zástupce na celosvětovou komunikační síť internet. Rovněž vyjádřil nesouhlas i se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu a Nejvyššího správního soudu ve věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu. K tomu mimo jiné uvedl, že se nejedná o žalobní námitku, ale výlučně o upozornění pro Nejvyšší správní soud.

13. Závěrem podané žaloby tak žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 17. 12. 2021 nejprve podrobně popsal předchozí průběh správního řízení a následně se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám.
15. K námitce týkající se nezveřejnění informace o zřízení automatizovaného technického prostředku žalovaný nejprve odkázal na napadené rozhodnutí, v němž se s touto námitkou vypořádal. Ohledně internetových stránek, které nebyly provedeny jako důkaz, poté podotkl, že uvedl odkazy, na nichž je možné informace o zřízení automatizovaného technického prostředku nalézt. To sice dle jeho názoru nelze považovat za dostatečné, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 1 As 151/2021-36, nicméně zachycení podoby internetových stránek na č. 1. 7 až 7b správního spisu již za dostatečné považovat lze. Tyto internetové stránky podle žalovaného odkazují na článek ze dne 24. 4. 2020, v němž je předmětný automatizovaný technický prostředek zmíněn. Veřejnost tak nepochybně o jeho zřízení informována byla.
16. Dále bylo podle žalovaného provedeno i dokazování podobou internetových stránek www.mppraha.cz (č. 1. 35 až 38 správního spisu), což plně koresponduje s žalobcem citovaným rozsudkem. Skutečnost, že žalobce považuje odkazované internetové stránky za nevhodné, poté označil za nerozhodnou, neboť zásadní je pouze to, zda byla veřejnost o zřízení automatizovaného technického prostředku informována. Internetové stránky Městské policie hlavního města Prahy a autosalon.tv však za vhodné považoval. Pro případ, že by zdejší soud zastával opačný názor, navrhl žalovaný provedení snímků dalších internetových stránek (např. ročenek TSK), které by předložil při případném ústním jednání.
17. Ohledně námitky nezákonného postupu spočívajícího v projednání věci v nepřítomnosti zástupce žalobce odkázal žalovaný na stranu čtvrtou a pátou napadeného rozhodnutí, kde se dle svého názoru s důvody, pro které nebyla omluva zástupce žalobce uznána, velmi podrobně vypořádal.
18. Následně se žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2020, č. j. 2 As 34/2020-30, vyjádřil i k nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejněním osobních údajů. Závěrem poté navrhl zdejšímu soudu, aby s ohledem na uvedené skutečnosti podanou žalobu zamítl a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Replika žalobce

19. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou ze dne 10. 1. 2022. Předně v této replice obecně uvedl, že vyjádření žalovaného považuje za nesprávné, a že toto vyjádření obsahuje zbytečně výčet citací rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesouvisejících s věcí. Obsáhleji dále reagoval již pouze na část vyjádření žalovaného týkající se nesouhlasu se zveřejněním osobních údajů.

V. Obsah správního spisu

20. Ze správního spisu zdejší soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
21. Dne 26. 11. 2020 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o přestupku učiněné příslušným orgánem Městské policie hlavního města Prahy. Správní

orgán prvního stupně po provedeném šetření dospěl ke zjištění, že dne 21. 11. 2020 ve 21:30 hodin v Praze, Bělohorské ulici (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 601618, směr Bílá Hora), nebyly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Dosud nezjištěný řidič totiž v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích řídil motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky X, rychlostí jízdy 96 km/h (po odečtení odpovídající možné odchylky měřicího zařízení) v místě, kde je obecnou úpravou pravidel provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

22. Na základě toho správní orgán prvního stupně výzvou ze dne 7. 12. 2020 vyzval žalobce jako provozovatele vozidla k podání nezbytného vysvětlení. Žalobce na zaslanou výzvu nijak nereagoval a správní orgán prvního stupně tak následně učinil záznam o usnesení o odložení věci ze dne 14. 1. 2021, č. j. MHMP 52549/2021/Ben, jímž podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnost za přestupky“) odložil ke dni 14. 1. 2021 věc předmětného přestupku dosud nezjištěného řidiče. Správní orgán prvního stupně také vydal příkaz ze dne 14. 1. 2021, č. j. MHMP 52576/2021/Ben, kterým rozhodl, že žalobce se dopustil přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích porušením ustanovení § 10 odst. 3 tohoto zákona, neboť jako provozovatel motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. K tomuto porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích došlo jednáním popsaným výše pod bodem 21. Proti zmíněnému příkazu podal žalobce odpor.
23. Správní orgán prvního stupně poté nařídil na 10. 3. 2021 ústní jednání o přestupku provozovatele vozidla a žalobce k němu předvolal. Žalobce se s ohledem na epidemiologickou situaci v České republice obrátil na správní orgán prvního stupně s návrhem na projednání věci spočívající v zaslání kopie správního spisu a stanovení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Následně zástupce žalobce zaslal správnímu orgánu prvního stupně omluvu z nařízeného ústního jednání s žádostí o jeho odložení s odkazem na absolvované vyšetření na přítomnost viru SARS-CoV 2 s pozitivním výsledkem a ošetřující lékařkou nařízenou karanténu, přičemž uvedl i příjmení a telefonní číslo této ošetřující lékařky. Navrhl rovněž, aby si v případě pochybností správní orgán prvního stupně sám zajistil potvrzení od České správy sociálního zabezpečení. K uvedené omluvě poté doložil snímek SMS zprávy doručené předchozího dne (čtvrtek), ze které se toliko podává, že pro M. J., nar. X je výsledek vyšetření COVID-19 PCR pozitivní.
24. Dále byl ve správním spisu založen protokol o nařízeném ústním jednání, které se konalo dne 10. 3. 2021 v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce. Posléze správní orgán prvního stupně vydal dne 23. 3. 2021 prvostupňové rozhodnutí. Zástupce žalobce následně doložil správnímu orgánu prvního stupně rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, které dle svého tvrzení obdržel od ošetřující lékařky až dne 29. 3. 2021, neboť dříve to nebylo z důvodu nemoci a izolace možné. Z tohoto rozhodnutí o dočasné

pracovní neschopnosti ze dne 29. 3. 2021, číslo 102672922103290001, se podává, že zástupce žalobce byl práce neschopen od 29. 3. 2021, přičemž rukou psaná poznámka uvádí, že PN platí od 5. 3. 2021. Poté žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým toto podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

25. Nad rámec výše uvedeného obsahoval správní spis na č. 1. 7 až 7b i fotokopii internetových stránek www.autosalon.tv, na níž byl zachycen článek ze dne 24. 4. 2020 nazvaný „Vypátrali jsme všechna místa, kde se v Praze vyplatí sundat nohu z plynu. Měří tam totiž kamery“. Obsahem tohoto článku je mimo jiné tabulka se seznamem kamer pro úsekové měření rychlosti v hlavním městě Praze z roku 2018, v níž je pod číslem 2 uvedena lokalita „Bělohorská – směr z centra“. Jako zdroj této tabulky je uvedeno „TSK Praha“.
26. Dále byla součástí správního spisu na č. 1. 35 až 38 též fotokopie internetových stránek www.mppraha.cz, na které byl zachycen článek zveřejněný dne 3. 3. 2015 nazvaný „Místa k měření rychlosti strážníky MP (/doprava/ct-menu-item-49)“. Obsahem tohoto článku je mimo jiné seznam míst k měření rychlosti vozidel strážníky městské policie od 1. 8. 2019, v němž je pod číslem 92 uvedeno místo „Praha 6, ul. Bělohorská směr z centra mezi SVO č. 601596 a č. 601618“. Dále tento seznam obsahuje údaj, který označuje čísla 85 až 117 jako „Úsekové měřiče rychlosti ÚŘP MP Praha“.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodoval po projednání věci samé, ke kterému nařídil jednání poté, co žalobce prostřednictvím zástupce nakonec vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., aby se následně ani jeden z nich nařízeného jednání bez omluvy nezúčastnil.
28. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zdejší soud zejména z následujících právních předpisů.
29. Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích *smí řidič v obci jet rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*
30. Podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích *se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
31. Podle ust. § 24b odst. 1 zákona o obecní policii *je obecní policie oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*
32. Podle ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.*

33. Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.*
34. K námitce žalobce stran nesplnění podmínek automatizovaného měření podle ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je předně třeba konstatovat, že tvrzení žalobce o absenci obsahu webových stránek, na které žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazoval, ve správním spise neodpovídá skutečnosti. Jak totiž uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, je obsah předmětných webových stránek <https://www.mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49> vytištěn a založen na čl. 35 až 38 správního spisu. Stejně tak je ve správním spise založen výtisk obsahu webových stránek <https://autosalon.tv/novinky/ridicuv-chleba/v-praze-jsou-desitky-kamer-mericich-rychlost-mame-pro-vas-jejich-prehled>, a to na čl. 7 – 7B. Skutečnost, že obsah předmětných webových stránek byl založen do správního spisu a k důkazu proveden (srov. protokol o ústním jednání ze dne 10. 3. 2021 na čl. 53 správního spisu) již správním orgánem prvního stupně a nikoli ještě navíc žalovaným v rámci vypořádání odvolací námitky žalobce, pak jistě nezakládá vadu v podobě neprovedení důkazu, jak žalobce namítl.
35. Není tedy pravdou ani to, že se žalobce neměl možnost seznámit s těmito podklady rozhodnutí pro jejich absenci ve správním spise, když byl současně v předvolání k ústnímu jednání o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí řádně poučen. Ze správního spisu přitom nevyplývá, že by žalobce žádal o umožnění seznámení se s podklady rozhodnutí v jiném termínu, než správní orgán prvního stupně uvedl a příslušným poučením, pokud mu daný termín z dostatečného důvodu nevyhovoval.
36. Soud dále nemůže přisvědčit tomu, že žalovaný námitku žalobce ohledně nezveřejnění informace o zřízení rychloměru ve smyslu ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii nevypořádal přesvědčivě. Žalovaný při vypořádání předmětné námitky odkázal v napadeném rozhodnutí zejména na obsah předmětných webových stránek <https://www.mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49> založený, jak již uvedeno shora, na čl. 35 až 38 správního spisu. Z výtisku obsahu těchto webových stránek se podává, že místo, kde žalobce nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, tj. Praha 6, ul. Bělohorská v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 601618, směr Bílá Hora, je uvedeno v seznamu míst k měření rychlosti strážníky městské policie pod položkou č. 92 a že tento seznam byl zveřejněn již dne 3. 3. 2015 s tím, že jeho vytištěné znění je účinné ode dne 1. 8. 2019, tj. před spácháním přestupku žalobce.

37. A co se týče namítané přetrvávající pochybnosti o skutečném stavu věci v těchto souvislostech, soud při jednání ještě doplnil dokazování o print screen webové stránky <https://www.mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49> zobrazené za pomoci webových stránek <https://web.archive.org> ve stavu k datu předcházejícímu spáchání přestupku. Z této listiny je zřejmé, že od 3. 3. 2015 Městská policie Praha zveřejňuje na svých stránkách místa k měření rychlosti strážníky městské policie, seznam těchto míst byl v tomto případě zobrazen a vytištěn pro období již od data 2. 11. 2017, kdy pod položkou 87 je uvedeno místo Praha 6, ul. Bělohorská směr z centra (tj. směr Bílá Hora -pozn. soudu) mezi SVO č. 601596 a č. 601618. Dále ještě soud doplnil dokazování print screenem webových stránek <https://old.dopravniinfo.cz>, ze kterého se podává, že shora označené místo bylo jako místo měření rychlosti strážníky Městské policie Praha zveřejněno na webu www.dopravniinfo.cz již dne 15. 6. 2015 s vyznačení přesných GPS souřadnic na vjezdu i výjezdu. Zveřejnění na tomto webu má přitom zdejší soud rovněž za vhodný způsob zveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému měření rychlosti ve smyslu ust. § 24b zákona o obecní policii, neboť jde o web široké veřejnosti již dobře známý a specializovaný právě na dopravu a její bezpečnost.
38. K žalobcem na podkladě předmětné námitky dovozené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud konstatuje, že je povinností správního orgánu se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu). Pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je, co se týče nezveřejnění informace o zřízení rychloměru ve smyslu ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, zcela v intencích shora uvedených požadavků na odůvodnění správních rozhodnutí, protože je soud neshledal nepřezkoumatelným.
39. Co se týče námitky žalobce v tom směru, že nalézací správní orgán nevyhověl žádosti zmocněnce o odročení ústního jednání a projednal přestupek žalobce bez přítomnosti jeho zmocněnce, má soud předně za to, že se s touto žalovaným v napadeném rozhodnutí zejména na str. 4 a 5 vypořádal dostatečně. Správně přitom poukázal na neprůkaznost fotografie sms zprávy přiložené k omluvě z nařízeného jednání, z níž navíc ani nijak

nevyplývá datum zjištění a zaslání výsledku PCR testu. Nemůže obstát ani tvrzení žalobce, že zmocněnec žalobce nemohl svůj pozitivní výsledek PCR testu doložit jinak, když laboratoře současně s sms zprávou odesílají výsledky testu i na email s odkazy na stažení výsledku a certifikátu ve formátu PDF.

40. Ohledně následně zaslání rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti zmocněnce žalobce lze rovněž souhlasit s žalovaným, že tato důvodnost ani včasnost omluvy zmocněnce žalobce z nařízeného jednání nijak neprokazuje. Doložení pracovní neschopnosti zmocněnce žalobce až téměř 20 dní po nařízeném ústním jednání nelze vskutku považovat za včasnou omluvu. Zaslání rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti pak také obsahuje údaj o tom, že zmocněnec žalobce je práce neschopen až od 29. 3. 2021 a nikoli tedy od data, které by předcházelo termínu nařízenému ústnímu jednání. Toto rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti tudíž prokazuje pracovní neschopnost zmocněnce žalobce až ode dne 29. 3. 2021 a nikoli v den konání ústního jednání, ze kterého se omlouval. Na tom nemůže nic změnit ani ručně dopsaná poznámka o platnosti PN již od 5. 3. 2021, která tento dokument činí navíc ještě v tomto směru vnitřně rozporným. K věrohodnosti celé omluvy zmocněnce žalobce také rozhodně nepřispívá to, že v písemné omluvě došlé správnímu orgánu prvního stupně dne 8. 3. 2021 odkazuje na vystavení potvrzení o pracovní neschopnosti již ode dne 3. 3. 2021, a to MUDr. N., avšak z doplnění omluvy došlému správnímu orgánu prvního stupně dne 31. 3. 2021 a přiloženého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti se podává, že pracovní neschopnost měla být zmocněnci žalobce vystavena až ode dne 29. 3. 2023, a to MUDr. Z. S. I samotná písemná poznámka o platnosti PN od 5. 3. 2021 je v rozporu s původním tvrzením zmocněnce žalobce o jeho pracovní neschopnosti již od 3. 3. 2021.
41. Správní orgány také nemají žádnou povinnost informovat zmocněnce žalobce o tom, že jeho omluvu z jednání nepovažují za důvodnou (srov. k tomu kupř. žalovaným odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2019, č.j. 9 As 151/2018 – 26, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. III. ÚS 3736/11). Je naproti tomu v zájmu zmocněnce žalobce, aby se v rámci procesní obezřetnosti sám zajímal o osud své omluvy z jednání, se kterou spojil také žádost o jeho odročení. Jestliže tak nečinil, měl se do doby případného odročení jednání ze strany nalézacího orgánem zařídit tak, jako by správní orgán jeho omluvu důvodnou neshledal.
42. Správní orgány rovněž nestíhá povinnost ověřovat důvodnost omluvy zmocněnce žalobce z jednání telefonickými dotazy směrem k jeho ošetřujícímu lékaři. Je pouze věcí zástupce žalobce, aby důvodnost své omluvy řádně a včas doložil. Povinností správního orgánu, kteréžto nalézací správní orgán v tomto případě dostal, pak je „pouze“ to, aby důvodnost omluvy posoudil, a to na základě tvrzení a dokladů předložených zmocněncem žalobce.
43. Námitku projednání přestupku žalobce bez přítomnosti jeho zmocněnce tedy soud s ohledem na shora uvedené rovněž důvodnou neshledal.
44. Návrh či požadavek žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, jak ostatně i žalobce sám v jeho obsáhlém odůvodnění výslovně uvedl, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má proto za to, že mu nijak nepřísluší se tomu návrhu, resp. nesouhlasu, žalobce vyjadřovat

VII. Závěr a náklady řízení

45. Zdejší soud tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami nebyl úspěšný a v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud proto dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
46. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 26. dubna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.

samosoudce